

Yksinyrittäjäkysely 2013

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ	3
YKSINYRITTÄJÄKYSELY 2013	5
1. JOHDANTO JA AINEISTO	5
2. TYÖVOIMAN PALKKAAMINEN	6
3. PÄÄ- JA SIVUTOIMISUUS	8
4. KASVUHALUKKUUS	11
5. VERKOSTOT	14
6. SAIRAUSSPOISSAOLO JA SIJAISET	16
7. TULOT	18
8. HÄIRITSEVÄ TAI HARHAANJOHTAVA MARKKINOINTI	19

Suomen Yrittäjät: Yksinyrittäjäkysely 2013

Tekijät

Timo Lindholm
varatoimitusjohtaja
09 22922856
timo.lindholm@yrittajat.fi

Petri Malinen
ekonomisti
09 22922845
petri.malinen@yrittajat.fi

Eini Lemmelä
ympäristöekonomisti
09 22922843
eini.lemmela@yrittajat.fi

Susanna Tuominen
assistentti
09 22922971
susanna.tuominen@yrittajat.fi

Julkaisija

Suomen Yrittäjät
PL 999, 00100 HELSINKI
puhelin 09 229 221
toimisto@yrittajat.fi
www.yrittajat.fi

TIIVISTELMÄ

Yksinyrittäjyys näyttää olevan varsin pysyvä yrittämisen muoto. Lähes 65 prosenttia vastaajista on toiminut yksinyrittäjänä yli 5 vuotta. Toimialoittain tarkasteltuna yksinyrittäjyys painottuu palvelualoihin, mutta toimialarakenne on monipuolistunut. Palveluissa yksinyrittäjistä toimii 43 prosenttia, rakentamisessa tai kaupassa noin viides ja teollisuudessa 14 prosenttia vastaajista.

Toimiminen yksinyrittäjänä on yleensä päätoimista. Vastaajista 88 prosenttia toimii päätoimisena yksinyrittäjänä. Osa-aikaisuus on yleisintä palvelualoilla. Näiden alojen yrittäjistä lähes 15 prosenttia ilmoitti toimivansa osa-aikaisena. Osa-aikainen yrittäjyys on useimmissa tapauksissa palkkatyötä tai eläkettä täydentävää. Lähes kaksi kolmasosaa osa-aikaisista harjoittaa yritystoimintaa palkkatyön rinnalla ja lähes kolmasosa osa-aikaisista on eläkkeellä palkkatyöstä tai yrittäjyydestä. Sen sijaan osa-aikainen yritystoiminta opiskelun ohella on hyvin harvinaista. Syyt osa-aikaiseen yrittäjyyteen ovat moninaiset. Hyvin vahvana näkyy mahdollisuus toteuttaa itseään nykyisessä elämäntilanteessa. Toinen keskeinen motiivi kyselyn tulosten perusteella on lisätulojen hankkiminen.

Yksinyrittäjyys ei tarkoita sitä, että yrittäjät olisivat toimineet koko yrittäjäuransa yhden hengen yrityksenä, vaikka edelleenkin 55 prosenttia yrittäjistä ei ole yrittäjyysuransa aikana palkannut yritykseensä ulkopuolisia työntekijöitä. Kolmen viimeisen vuoden aikana ulkopuolista työvoimaa palkanneiden osuus on kasvanut viidellä prosenttiyksiköllä. Kyse on ennen kaikkea yritykseen palkkaamisesta, ei vuokratyövoiman käytöstä, sillä sen käyttö on harvinaista. Ainoastaan 11 prosenttia kertoo käyttäneensä vuokratyövoimaa.

Painavin syy siihen, ettei siirtymistä työnantajayrittäjäksi ole tapahtunut, on työn riittämättömyys useammalle kuin yhdelle henkilölle. Myös toiminnan laajennustarpeiden puuttuminen sekä korkeat työvoimakustannukset ovat yleisiä perusteita toimia yksin. Melko korkeasta työllistämiskynnyksestä huolimatta suurin osa yhden hengen yrityksistä pyrkii kasvattamaan toimintaansa. Kasvua haetaan mahdollisuuksien mukaan ja kasvuhakuisuus vaihtelee toimialoittain. Voimakas kasvuhakuisuus on kaupassa ja teollisuudessa lähes kaksi kertaa yhtä yleistä kuin palveluissa. Rakentamisessa kasvuhakuisuus on vähäisintä.

Kasvua yksinyrittäjät tavoittelevat ensisijaisesti etsimällä uusia asiakkaita ja markkinoita. Toinen heille luontainen kasvuväylä on yhteistyö muiden yrittäjien kanssa erilaisten verkostojen kautta. Ainoastaan kolme prosenttia hakee kasvua koneiden ja laitteiden uus- tai korvausinvestointien kautta.

Useimmille pienyrityksille verkostoituminen oman alan toimijoiden kanssa on paitsi keino kasvaa, myös keskeinen osa päivittäistä liiketoimintaa, sillä verkostoitumisesta saatavat hyödyt ovat yksinyrittäjille merkittävät. Suurimmat hyödyt on saatavissa omaan ydinosaamiseen keskittymisestä, tehokkuuden ja joustavuuden lisääntymisestä sekä yhteistyön kautta oppimisesta ja informaation vaihtamisesta.

Yksinyrittäjät ovat myös merkittäviä asiakkaita toisilleen. He tekevät yhteistyötä tyypillisesti 2-3 muun yrittäjän tai yrityksen kanssa ja palveluja ostetaan muilta yrittäjiltä yleisemmin 1000 - 5000 eurolla vuodessa.

Yrittäjän sairastuminen katkaisee monissa tapauksissa yritystoiminnan ainakin väliaikaisesti. Tämän välttääkseen 66 prosenttia yksinyrittäjistä ilmoittaa työskennelleensä viimeisen vuoden aikana sairaana. Vain 22 prosentilla yksinyrittäjistä on henkilö, yleisimmin perheenjäsen tai toinen yrittäjä, joka toimii sijaisena lähinnä lyhyiden poissaolojen aikana.

Yksinyrittäjien tulojen jakauma on suhteellisen lähellä palkansaajien tulojakaumaa. Alimmissa tuloluokissa yksinyrittäjien osuus on kuitenkin palkansaajia suurempi. Yli 40 prosenttia päätoimisista yksinyrittäjistä ansaitsee henkilökohtaisina bruttotuloina alle 2000 euroa kuukaudessa. Itsensä työllistäminen ja yrittäjäriskin kantaminen ei siten monilla yksinyrittäjillä näy tulojen nousuna.

Yrittäjät ovat aktiivisen markkinoinnin kohteena ja häiritsevä tai harhaanjohtava markkinointi on valitettavan yleistä. Vain 19 prosenttia yksinyrittäjistä ei ole kohdannut sellaista kertaakaan kuluvana vuonna. Useita kertoja häiritsevän markkinoinnin kohteeksi on joutunut 55 prosenttia vastaajista ja viikoittain tai vieläkin useammin 10 prosenttia yksinyrittäjistä.

Yksinyrittäjäkysely 2013

1. JOHDANTO JA AINEISTO

Suomessa on yli 260 000 yritystä, joista jo noin 170 000 on yhden hengen yrityksiä. Niiden määrä on viimeksi kuluneiden 10 vuoden aikana kasvanut noin 45 000:lla, kun työnantajayritysten määrä on samalla jaksolla noussut noin 3 000:lla. Yritysmäärän kasvu on siten hyvin suurelta osin ollut yksinyrittäjien varassa.

Yksinyrittäjäisyys, osa-aikainen yrittäjäisyys sekä yrittäjäyyden ja palkkatyön vuorottelu ovat kaikki yleistyneitä ilmiöitä. Niiden laajuus on niin suuri, että työmarkkinoiden sääntelyn sekä verotuksen rakenteen on otettava ne huomioon.

Suomen Yrittäjät on nyt uusinnut syksyllä 2010 tekemänsä Yksinyrittäjäkyselyn ja myös laajentanut sitä. Tämä kysely toteutettiin lokakuussa 2013 ja siihen vastasi 2 263 yksinyrittäjää. Vastaaajajoukon suuri laajuus lisää kyselyn tulosten painoarvoa.

Enemmistö vastaajista on toiminut yksinyrittäjänä pitkään: vähintään viisi vuotta yritystoimintaa harjoittaneita on 65 prosenttia, kun taas alle vuoden toimineita on vain 7 prosenttia vastaajista. Kokemus yrittäjänä näkyy myös vastaajien ikäjakaumassa. Kolmasosa heistä on vähintään 55-vuotiaita ja toinen kolmannes 45 - 54 -vuotiaita. Alle 35-vuotiaita oli vain joka kymmenes.

Yksinyrittäjien koulutustaso on nousussa. Nyt 22 prosenttia vastaajista on suorittanut korkeakoulututkinnon, kun vastaava osuus kolme vuotta sitten oli 18 prosenttia. Ammatillinen tutkinto on lähes 60 prosentilla ja ylioppilaita on 7 prosenttia.

Yhdenhengen yrityksen yrittäjän toimintaa kuvaa parhaiten termi yksinyrittäjä. Vastaajista 58 prosenttia oli tätä mieltä. Elinkeinon- tai ammatinharjoittajaksi mielsi itsensä 23 prosenttia ja ammattiyrittäjäksi 17 prosenttia vastaajista. Freelancereita ilmoitti olevansa 2 prosenttia.

Toimialarakenne on monipuolistunut. Nyt 43 prosenttia yksinyrittäjistä toimii palvelu-aloilla, kun vastaava osuus kolme vuotta sitten oli runsaat 60 prosenttia. Muiden toimialojen osuus on kasvanut tasaisesti ja nyt rakentamisen nimeää toimialakseen 22 prosenttia, kaupan 21 prosenttia ja teollisuuden 14 prosenttia vastaajista.

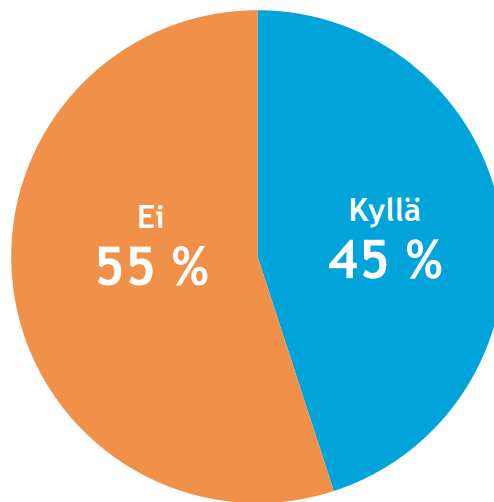
Yksinyrittäjien käyttämä yhtiömuoto painottuu toiminimiin ja muihin henkilöyhtiöihin, sillä 55 prosenttia harjoittaa yritystoimintaa toiminimenä, 10 prosenttia kommandiittiyhtiönä ja vain prosentti avoimena yhtiönä. Osakeyhtiö on 35 prosentilla vastaajista.

Yritystoiminta on hyvin suurelta osin yksinyrittäjien pääelinkeino. Päätoimisia yrittäjiä on 88 prosenttia vastaajista ja osa-aikaisia 12 prosenttia. Nämä osuudet ovat aivan samat kuin kolmen vuoden takaisessa kyselyssä.

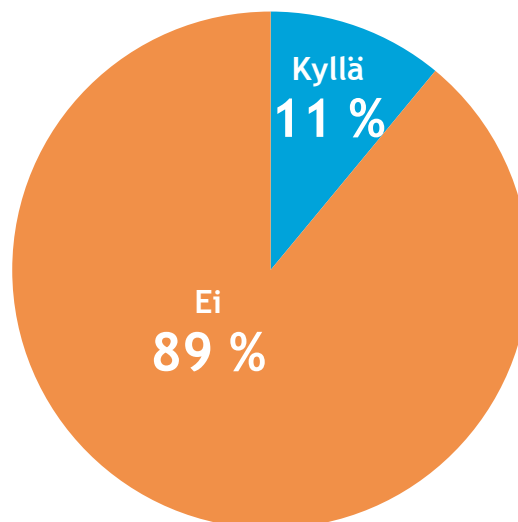
2. TYÖVOIMAN PALKKAAMINEN

Yksinyrittäjät eivät ole toimineet koko yrittäjäuraansa yhden hengen yrityksenä, vaan 45 prosenttia vastaajista on jossain yritystoimintansa vaiheessa palkannut myös ulkopuolisia työntekijöitä. Tässä on kyse nimenomaan yritykseen palkkaamisesta, ei vuokratyövoiman käytöstä. Edellisessä, kolmen vuoden takaisessa kyselyssä työllistäneiden osuus oli 5 prosenttiyksikköä alempi. Vuokratyövoiman käyttöä kysyttiin erikseen ja se ei tämän kyselyn perusteella ole yhden hengen yrityksissä kovin yleistä. Vain 11 prosenttia raportoi käyttäneensä yritystoiminnassaan vuokratyövoimaa.

Kuva 1. Ulkopuolisten työntekijöiden palkkaaminen yritykseen, %

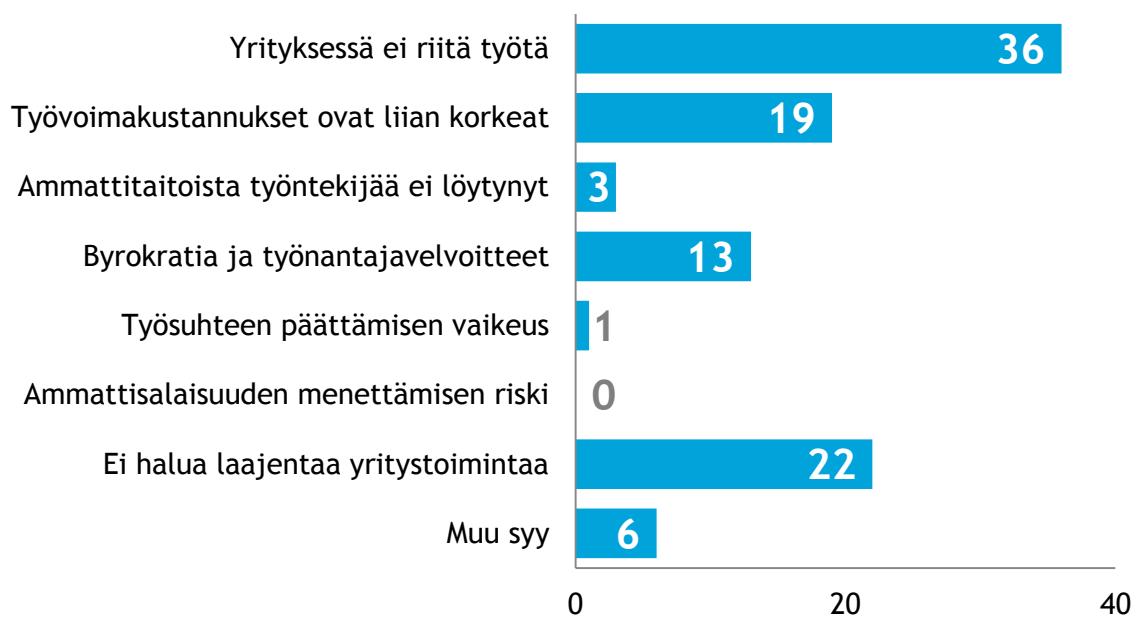

Kuva 2. Vuokratyöntekijöiden käyttö, %

Keskeiset syyt siihen, ettei siirtymistä työnantajayritykseksi ole tapahtunut, ovat säilyneet ennallaan. Selvästi painavin syy on se, että työtä ei riitä yhtä useammalle henkilölle. Tämä on tilanne 36 prosentilla niistä yrittäjistä, jotka eivät missään vaiheessa ole palkanneet ulkopuolista työvoimaa. Näin vastanneiden osuus oli aivan sama kuin kolmen vuoden takaisessa kyselyssä. Toiseksi yleisin syy on haluttomuus toiminnan laajentamiseen rekrytoimisen kautta. Myös korkeat työvoimakustannukset ovat merkittävä peruste jatkaa toimintaa yhden hengen yrityksenä. Sen sijaan osaavan työvoiman puute tai irtisanomisen vaikeus eivät nouse painaviksi syiksi jatkaa yksinyrittäjänä työllistämisen sijasta.

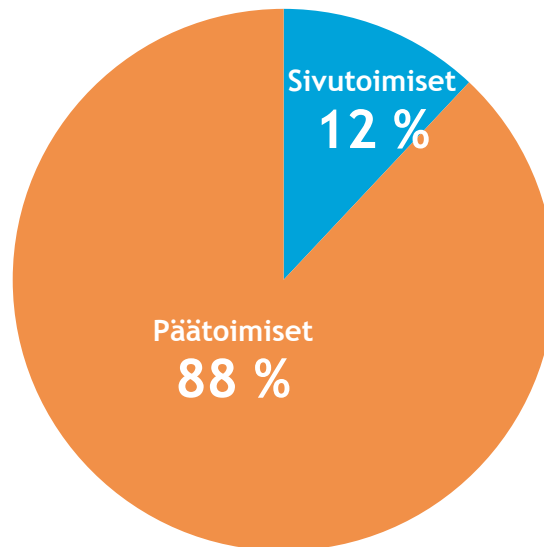
Kuva 3. Syyt olla palkkaamatta työntekijöitä, %

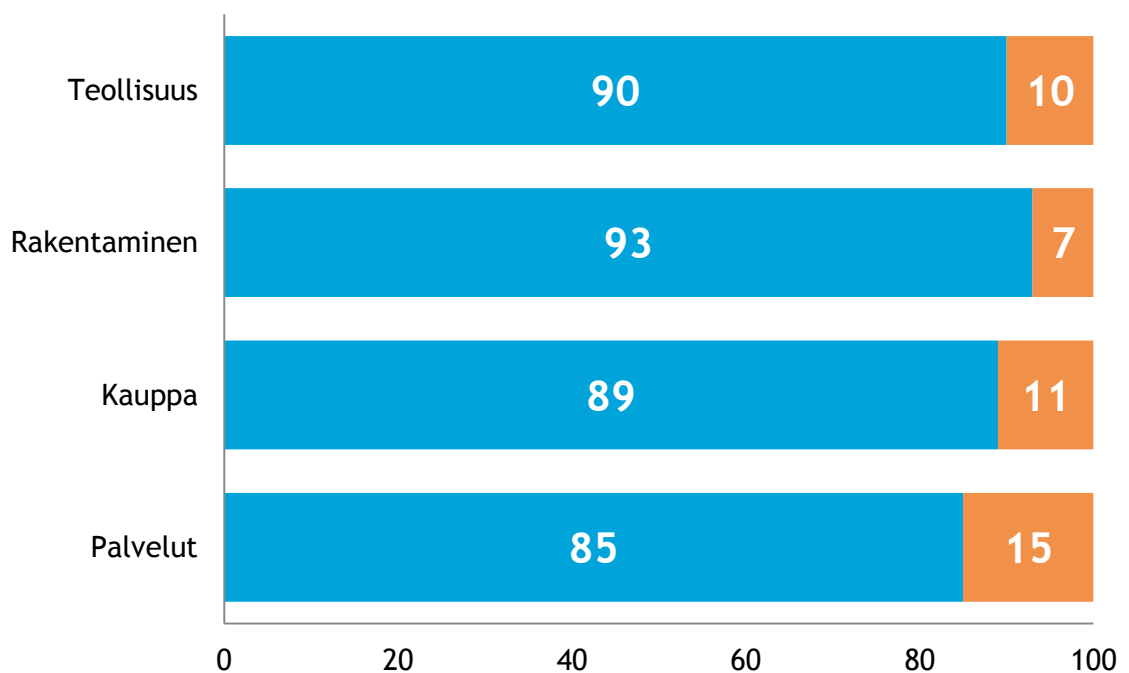
3. PÄÄ- JA SIVUTOIMISUUS

Toimiminen yksinyrittäjänä on hyvin yleisesti päätoimista. Vain 12 prosenttia vastaajista ilmoitti toimivansa osa-aikaisena yrittäjänä. Osa-aikaisuus on yleisintä palvelualoilla. Näiden alojen yrittäjistä lähes 15 prosenttia ilmoitti toimivansa osa-aikaisena. Toista ääripäätä edustaa rakentaminen, jossa vain hieman yli 7 prosenttia yksinyrittäjistä on osa-aikaisia.

Kuva 4. Pää- ja sivutoimiset yrittäjät

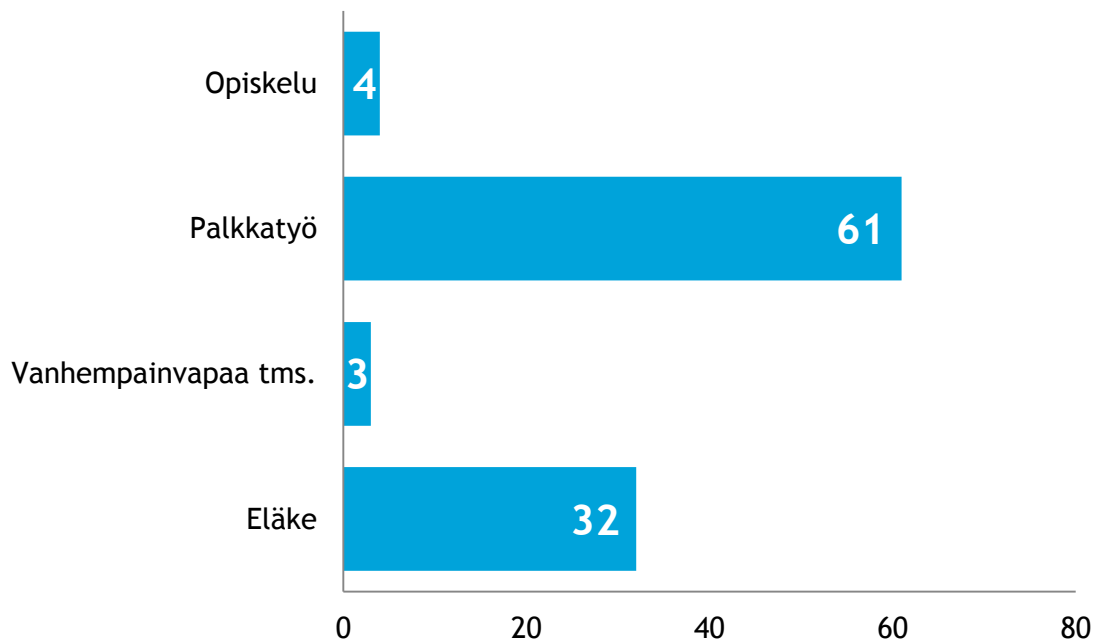

Kuva 5. Pää- ja sivutoimiset yrittäjät toimialoittain, %

Osa-aikainen yrittäjyys on useimmissa tapauksissa palkkatyötä täydentävää. Hieman yli 60 prosenttia osa-aikaisista harjoittaa yritystoimintaa palkkatyön rinnalla. Osa-aikaisuus on yleistä myös eläkkeensaajien keskuudessa: lähes kolmasosa osa-aikaisista on eläkkeellä palkkatyöstä tai yrittäjyydestä. Sen sijaan osa-aikainen yritystoiminta opiskelun ohella on hyvin harvinaista - vain 4 prosenttia nimesi tämän vaihtoehdon.

Kuva 6. Toiminta osa-aikaisen yrittäjyyden rinnalla, %

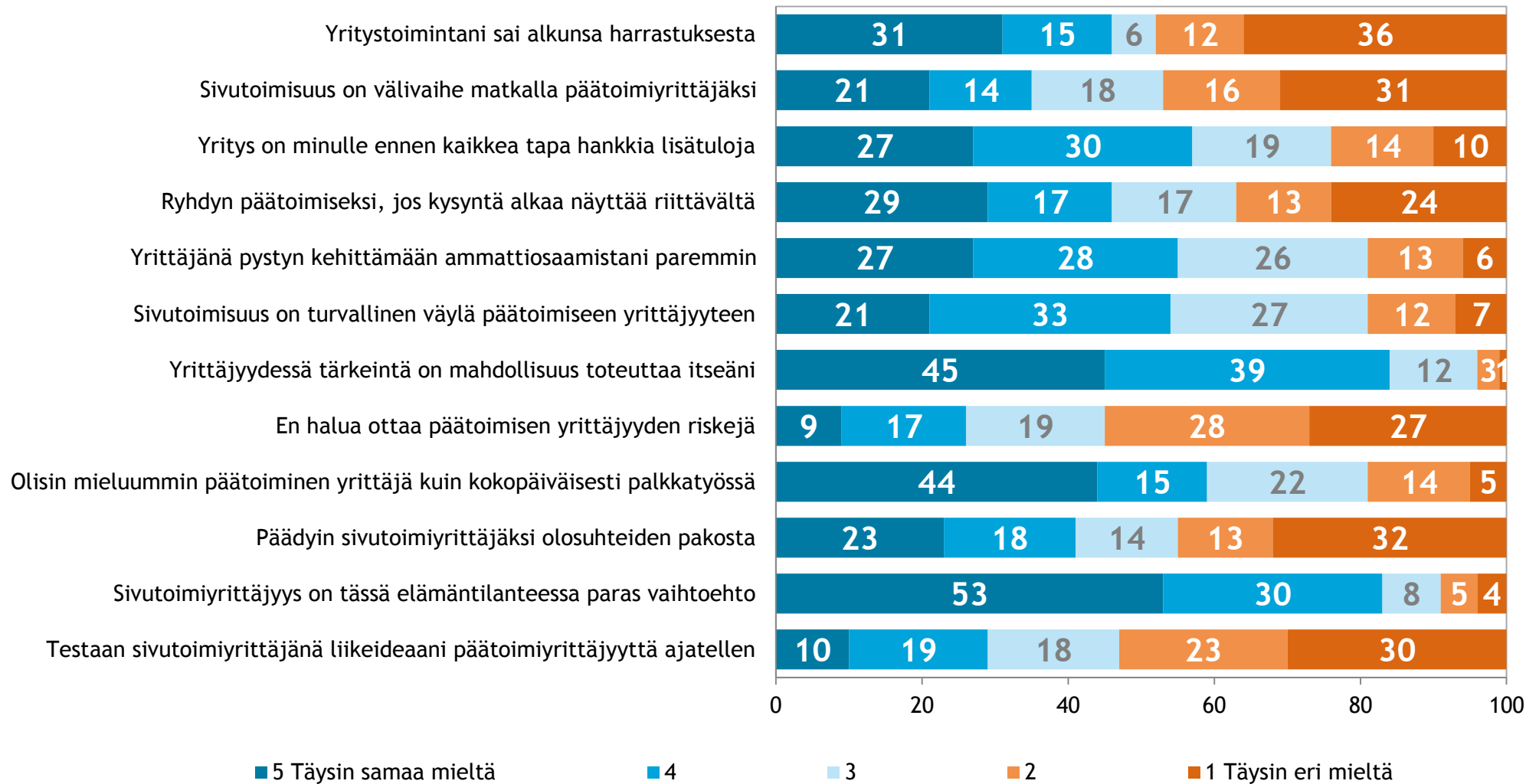

Osa-aikainen yrittäjyys - kuten yrittäjyys yleensäkin - koetaan hyvin vahvasti mahdollisuudeksi toteuttaa itseään nykyisessä elämäntilanteessa. Yrittäjyyden vapauden tärkeys, eli mahdollisuus vaikuttaa esimerkiksi työaikoihin ja mahdollisesti työtehtäviinkin, tulee esiin myös kysyttäessä päätoimisen yrittämisen houkuttelevuutta suhteessa palkkatyöhön.

Sivutoiminen yrittäjyys on kyselyn tulosten perusteella pysyvä tapa hankkia lisätuloja, eikä sivutoimisuutta kovin yleisesti ajatella askeleena kohti päätoimista yrittäjyyttä. Tähän viittaa myös se, että sivutoimisuus on tämän kyselyn tulosten perusteella vain melko harvoille tapa testata liikeideaa ennen päätoimiseksi yrittäjäksi ryhtymistä.

Olosuhteiden pakko on ollut synnä osa-aikaiseen yritystoimintaan vajaalla neljänneksellä. Sitä vastoin joka kolmas osa-aikainen yrittäjä on nykyisessä tilanteessa aivan muista syistä kuin olosuhteiden pakosta.

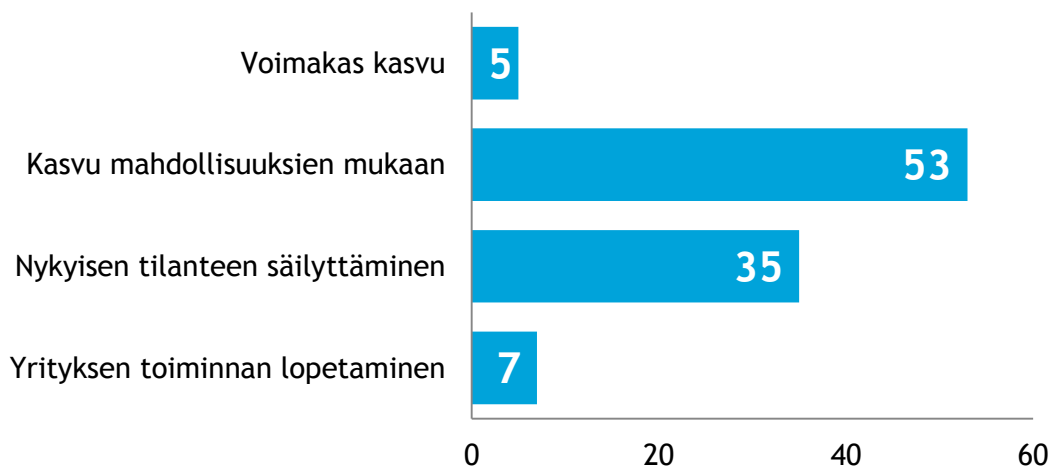
Kuva 7. Sivutoimisten yrittäjien näkemyksiä yritystoiminnastaan, %

4. KASVUHALUKKUUS

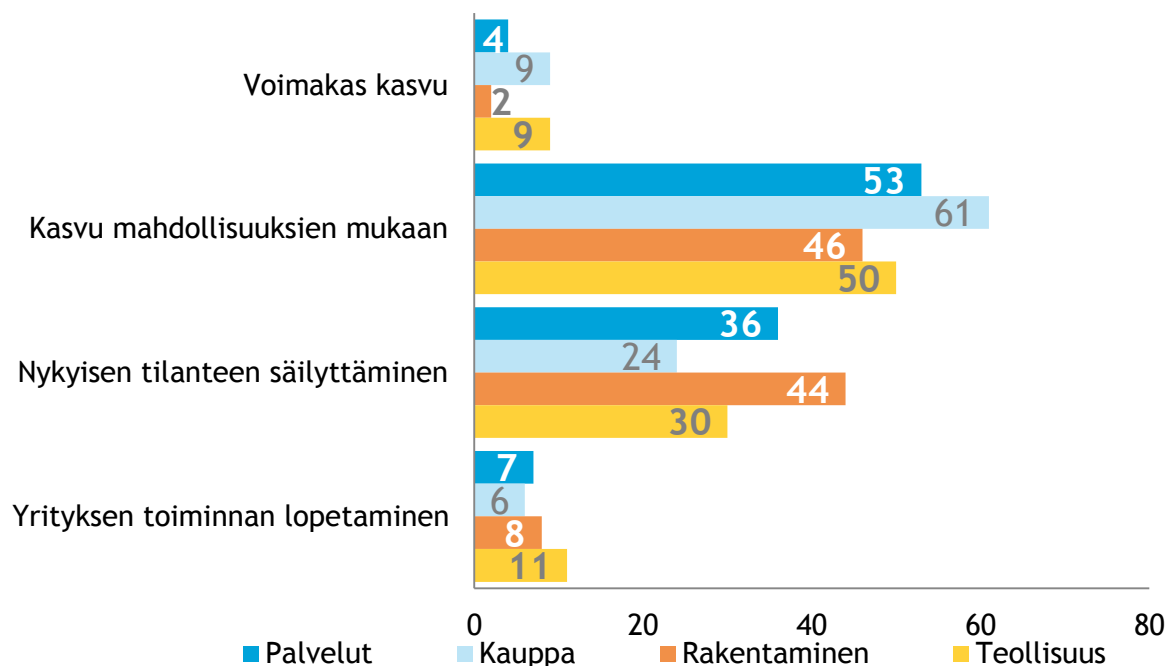
Suurin osa yhden hengen yrityksistä pyrkii kasvattamaan toimintaansa mahdollisuuksien mukaan. Runsas kolmannes pyrkii säilyttämään liiketoiminnan koon nykyisellään. Voimakkaasti kasvuhakuisia on vain 5 prosenttia, mikä on varsin ymmärrettävää työllistämisen melko korkean kynnyksen sekä yrittäjien verkostomaisen toiminnan takia.

Kuva 8. Yrittäjien suunnitelmat yrityksen kasvulle, %

Kasvuhakuisuudessa kaupan ja teollisuuden alat erottuivat muista. Lähes 9 prosenttia kaupan alan ja samoin teollisuuden yksinyrittäjistä luonnehti toimintaansa voimakkaasti kasvuhakuisiksi. Mahdollisuuksien mukaan kasvavia oli kaupan alalla 61 prosenttia ja teollisuudessa 50 prosenttia. Rakentamisessa kasvuhakuisuus oli vähäisintä. Palvelu-aloilla 4 prosenttia vastaajista kertoi tavoittelevansa vahvaa kasvua.

Kuva 9. Yrittäjien suunnitelmat yrityksen kasvulle toimialoittain, %

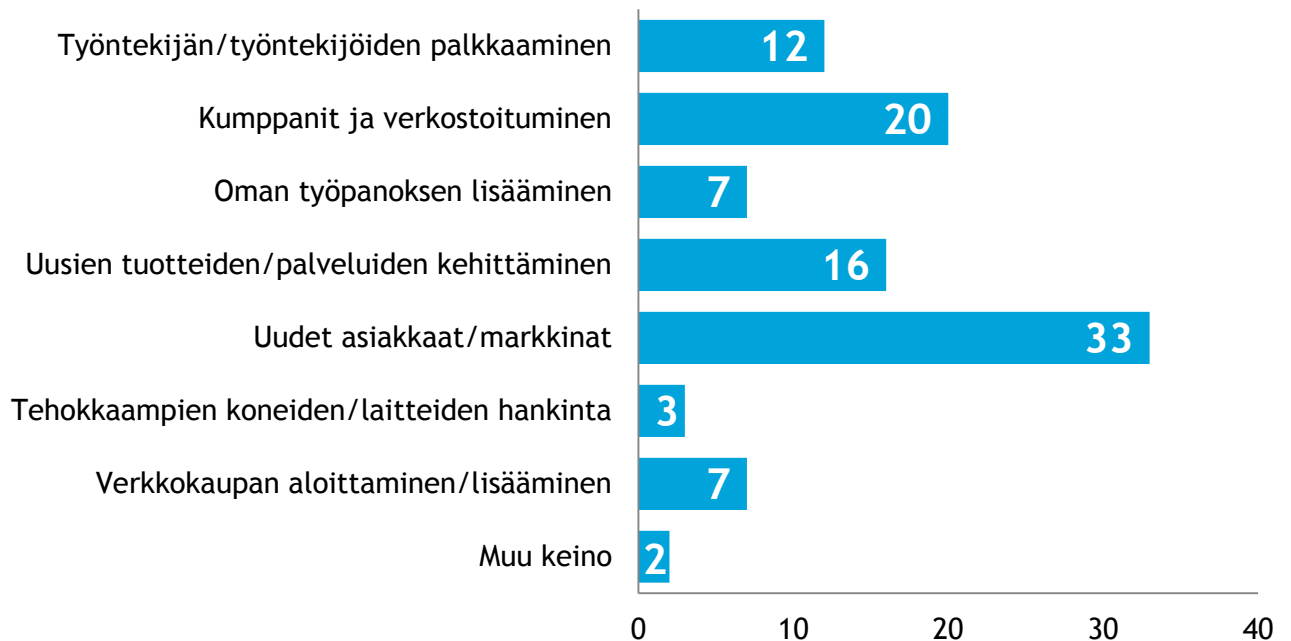

Kasvua yksinyrittäjät tavoittelevat lähinnä etsimällä uusia asiakkaita ja markkinoita. Toinen ja heille luontainen kasvuväylä on yhteistyö muiden yrittäjien kanssa erilaisten verkostojen kautta.

Yksinyrittäjien liiketoiminta on fyysisen tuotannon sijasta hyvin paljon aineettomiin palveluihin perustuvaa, koska vain 3 prosenttia nimeää tärkeimmäksi kasvun keinoksi koneiden ja laitteiden uusimisen.

Yrittäjän oman työpanoksen määrä on venytetty jo pitkälle, koska hyvin harva pitää kasvukeinona henkilökohtaisen työpanoksen lisäämistä.

Kuva 10. Tärkeimmät kasvukeinot, % */

*/ Vastajaat ovat voineet valita kaksi mielestään tärkeintä keinoa.

Kasvun painavimpina jarruina ovat työllistämisen kalleus ja riskit. Tässä yhteydessä riskit liittyvät nähtävästi työvoiman osaamiseen ja motivaatioon, koska irtisanomisen vaikeus ei korostunut työllistämisen esteitä koskevassa kysymyksessä. Tähän viittaa myös yrityksen toiminnan henkilöityminen yrittäjän omaan ammattitaitoon.

Työllistämisen kalleus ja riskipitoisuus korostuivat erityisesti kaupassa, jossa 36 prosenttia vastaajista nimesi tämän pahimmaksi kasvun esteeksi. Teollisuudessa vastaava osuus oli 32 prosenttia, rakentamisessa 28 prosenttia ja palveluissa vain 26 prosenttia. Palvelutoiminnan työvoimavaltaisuuteen nähden tämä osuus on pieni muihin toimialoihin verrattuna.

Palvelualoilla yrityksen toiminnan koetaan henkilöityvän itse yrittäjään ja hänen erityisammattitaitoonsa. Peräti 18 prosenttia alan yksinyrittäjistä piti tätä merkittävänä kasvun esteenä. Muilla toimialoilla nämä osuuden olivat 13 prosenttia luokkaa.

Oman työpanoksen rajallisuus on ymmärrettävä kasvun jarru yhden hengen yrityksissä. Omaa osaamistaan yrittäjät eivät epäile, eivät myöskään verkostoitumisen merkitystä.

Kuva 11. Merkittävimmät kasvun esteet, % */

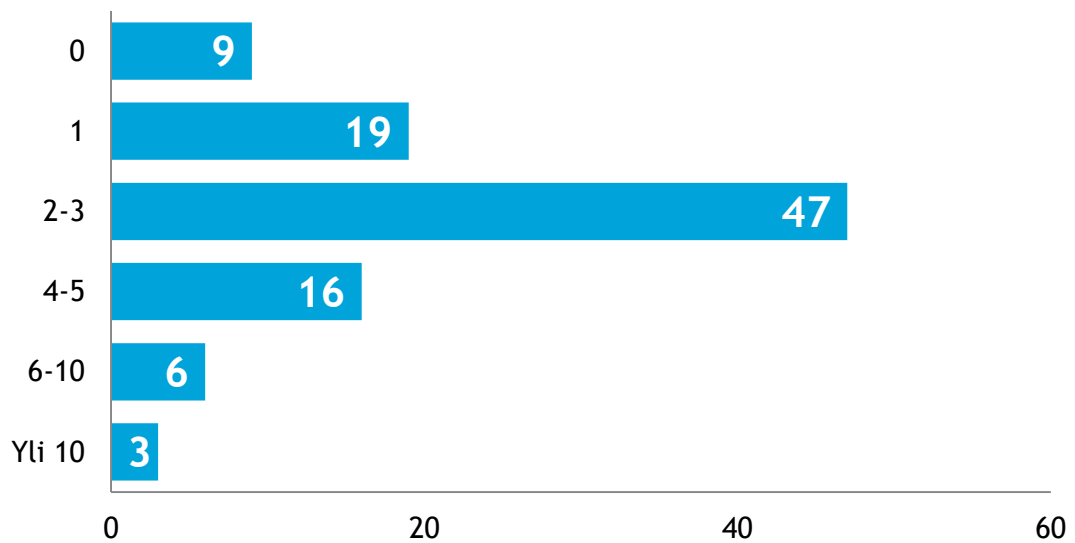

*/ Vastajat ovat voineet valita kaksi mielestään tärkeintä keinoa.

5. VERKOSTOT

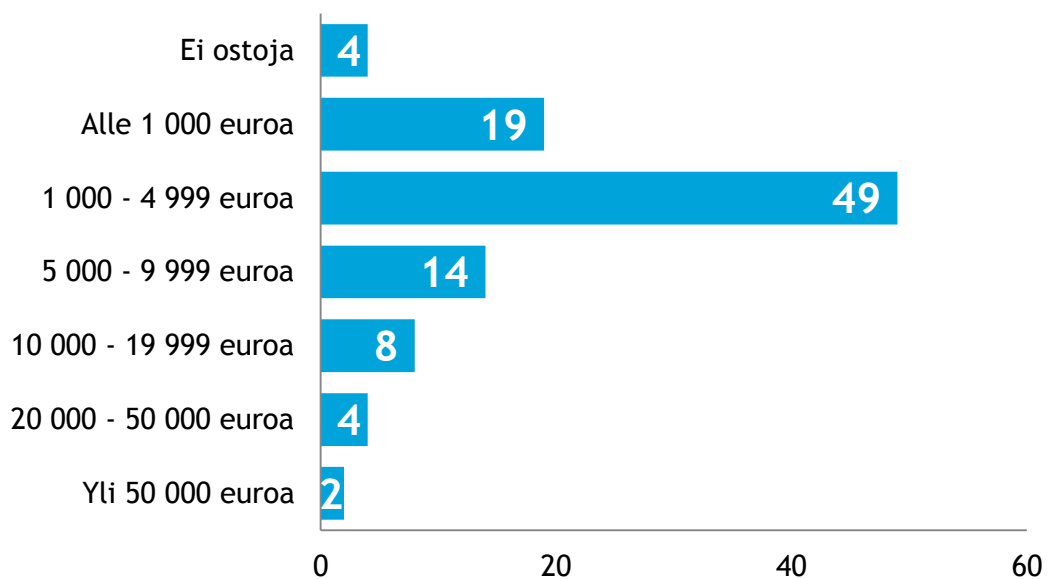
Yksinyrittäjät toimivat kiinteässä, säännöllisessä yhteistyössä tyypillisesti 2-3 muun yrityksen tai yrittäjän kanssa. Tältä osin tulokset ovat aivan yhtenevät kolmen vuoden takaisen kyselyn kanssa. Ainoa havaittava muutoksen suunta on yhteistyön hienoinen laajeneminen: täysin yksin toimii entistä harvempi ja 4-5 yhteistyökumppanin verkosto on hieman aiempaa yleisempi.

Kuva 12. Yhteistyöyritysten tai -yrittäjien lukumäärä, %

Säännöllisestä yhteistyöstä huolimatta muilta ostettujen palvelujen - kuten kirjanpidon, siivouksen, ATK-palvelujen ostot ovat yleensä melko pieniä. Yksinyrittäjät ostavat yleisimmin muilta yrittäjiltä ja yrityksiltä 1000 - 4999 euron arvosta palveluja vuosittain. Tämän suuruiset vuosittaiset ostot ovat lähes joka toisella yksinyrittäjällä. Seuraavaan ostojen kokoluokkaan (5 000 - 9 999 euroa) kuuluu 14 prosenttia vastaajista. Ostojen arvon jakauma on siten varsin keskittynyt suhteellisen pieniin vuosittaisiin ostoihin. Muutosta kolmen vuoden takaiseen on vähän. Voidaan kuitenkin todeta, että keskimääräisen ostojen arvo on hieman noussut.

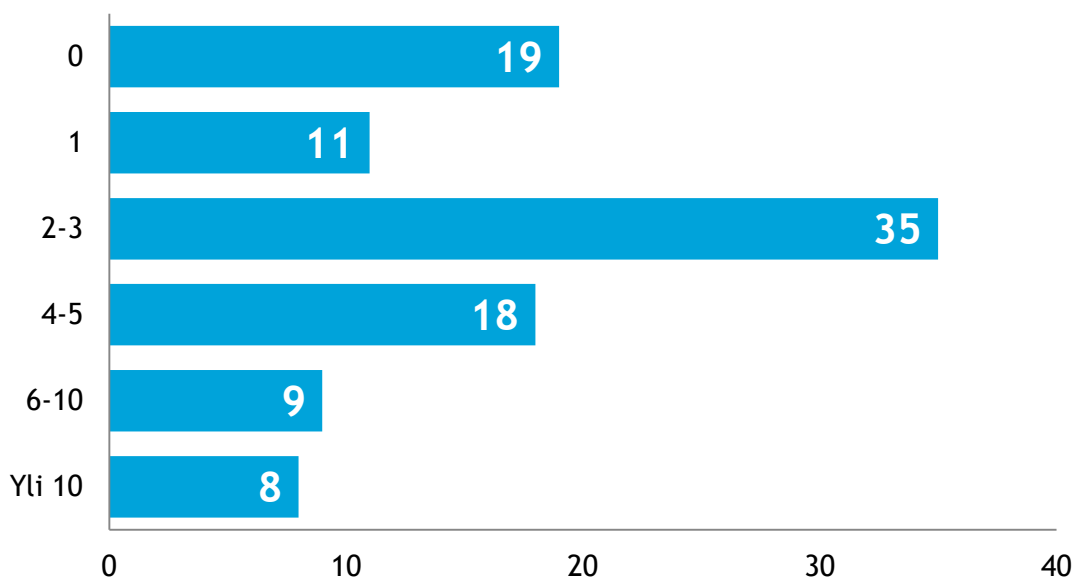
Kuva 13. Muilta yrityksiltä vuoden aikana ostettavien palveluiden arvo, %

Useimmille pienyrityksille verkostoituminen oman alan toimijoiden kanssa kuuluu keskeisenä osana liiketoimintaan, sillä verkostoitumisesta saatavat hyödyt ovat pienille yritykselle merkittävät. Merkittävimmät hyödyt ovat saatavissa omaan ydinosaan keskittymisestä, tehokkuuden ja joustavuuden lisääntymisestä sekä yhteistyön kautta oppimisesta ja informaation vaihtamisesta.

Muutaman yrityksen tai yrittäjän verkostot ovat yleisimpiä rakennusalalla. 2-3 yrittäjän verkostossa toimii 51 prosenttia rakennusalan yksinyrittäjistä ja 4-5 yrittäjän verkosto on tällä alalla joka viidennellä yksinyrittäjällä. Laajat 6-10 yrityksen verkostot ovat yleisimpiä teollisuudessa, jossa 8 prosenttia yksinyrittäjistä kertoo verkottuneensa näin laajasti. Muilla aloilla vastaavat osuudet ovat 4-6 prosenttia.

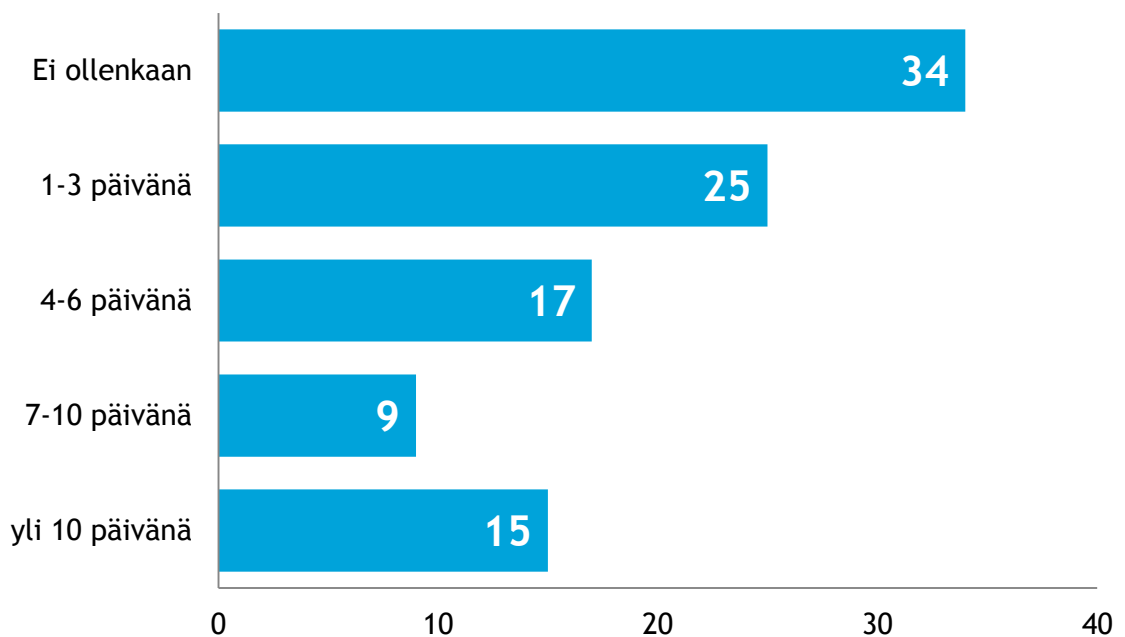
Kuva 14. Oman toimialan yhteistyöyritysten tai -yrittäjien lukumäärä, %

6. SAIRAUSPOISSAOLO JA SIJAISET

Yksinyrittäjyyden erityinen haaste on erilaiset poikkeustilanteet, kuten sairastuminen, ja niistä selviäminen. Yrittäjän sairastuminen katkaisee monissa tapauksissa yritystoiminnan väliaikaisesti. Tämän vuoksi moni yksinyrittäjä joutuu tosiasiaassa työskentelemään sairaana. Kyselyyn vastanneista yksinyrittäjistä kaksi kolmasosaa, eli 66 prosenttia ilmoittaa harjoittaneensa viimeksi kuluneen 12 kuukauden aikana yritystoimintaansa sairaana. Tulos kertoo karua kieltä yksinyrittäjän arjesta.

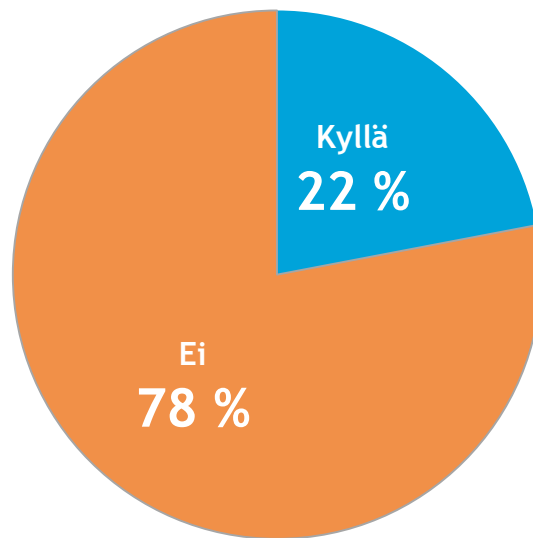
Kuva 15. Sairaana työskentelyn yleisyys, %

Poikkeuksellisten tilanteiden ohella esimerkiksi viikoittaisen vapaapäivän vietto voi osoittautua yrittäjälle mahdottomaksi, puhumattakaan pidemmistä vapaista, kuten perhevapaista. Kyselyn mukaan yksinyrittäjistä ainoastaan reilulla viidenneksellä, eli 22 prosentilla on lähipiirissään henkilö, joka voi sijaistaa yrittäjää yritystoiminnassa erilaisten poissaolojen aikana.

Useimmilla yksinyrittäjillä on yksi henkilö, joka toimii sijaisena. Yleisimmin tämä sijainen on joko perheenjäsen tai toinen yrittäjä. Haasteelliseksi tilanteen tekee se, että pääsääntöisesti sijainen voi sijaistaa vain lyhyitä poissaoloja. Sijaisen kyky vastata nopeasti ilmenevään sijaistarpeeseen on rajoitettu, mikä näkyy hyvin myös yksinyrittäjän sairaana työskentelyn yleisyytenä.

Kuva 16. Sijainen lähipiirissä, %

Kuva 17. Tarkempaa tietoa yksinyrittäjien sijaisista, % */

*/ Vastajat ovat voineet valita useamman kuin yhden vaihtoehdon.

7. TULOT

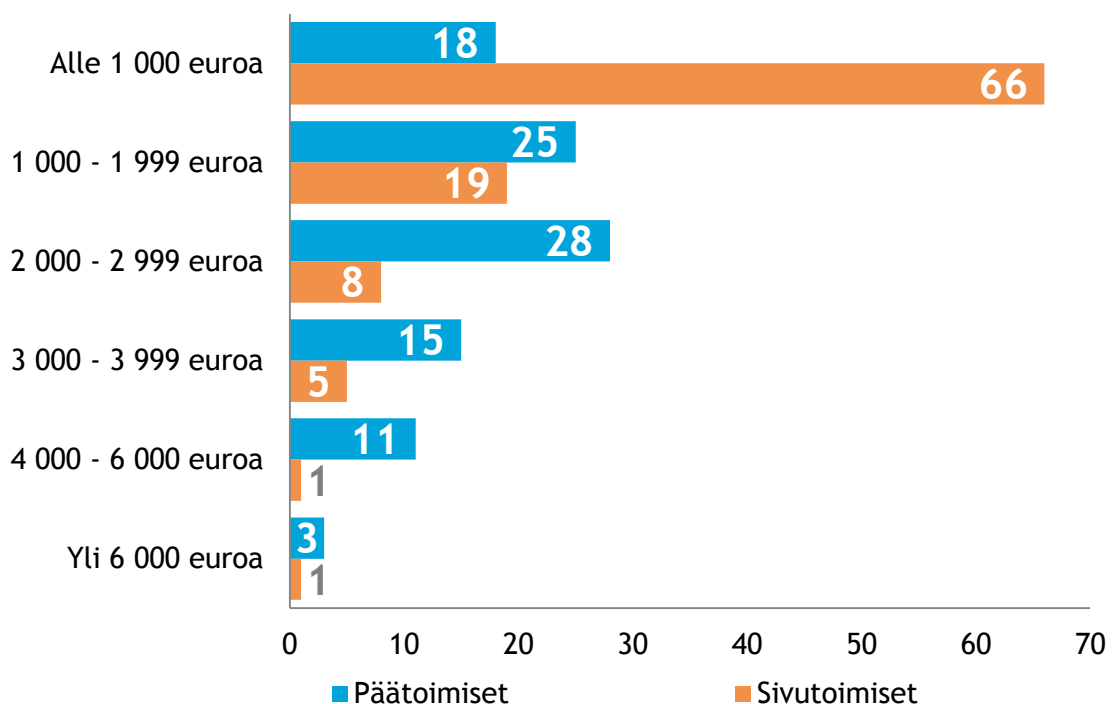
Lähes joka toinen päätoiminen yksinyrittäjä arvioi tänä vuonna saavansa alle 2000 euron kuukausittaiset bruttotulot yritystoiminnastaan. Yli 6000 euron kuukausituloihin kertoo päätoimisista yksinyrittäjistä yltävänsä runsaat kolme prosenttia. Reilulla 70 prosentilla yksinyrittäjistä tulot jäävät alle keskitulon.

Yksinyrittäjien tulojen jakauma on suhteellisen lähellä palkansaajien vuoden 2011 palkkatulojen jakaumaa. Alimmissa tuloluokissa yksinyrittäjien osuus näyttää kuitenkin olevan hieman suurempi kuin palkansaajien. Vuonna 2011 alle 25 000 euron vuosittaiset bruttotulot oli 38 prosentilla palkansaajista. Tässä kyselyssä vastaavaan, alle 2 000 euron kuukausituloon arvioi tulojensa osuvan 43 prosenttia yksinyrittäjistä.

Tulojakauman yläpäässä erot yksinyrittäjien ja palkansaajien suhteellisissa osuuksissa ovat hyvin pienet: yli 6 000 euron bruttomääräisiin kuukausituloihin arvioi tänä vuonna yltävänsä 3,3 prosenttia päätoimisista yksinyrittäjistä. Palkansaajien keskuudessa lähinnä vastaava tuloluokka on yli 75 000 euroa vuodessa ansaitsevat, joita toissa vuonna oli 4,2 prosenttia palkansaajista.

Sivutoimisista yksinyrittäjistä 85 prosentilla tulot jäivät alle 2 000 euroon kuukaudessa, 13 prosentilla tulot olivat 2 000 ja 4 000 euron välillä ja kaksi prosenttia sivutoimisista yksinyrittäjistä tienasi 4 000 euroa tai enemmän kuukaudessa.

Kuva 18. Pää- ja sivutoimisten yksinyrittäjien kuukausittaiset bruttotulot, %

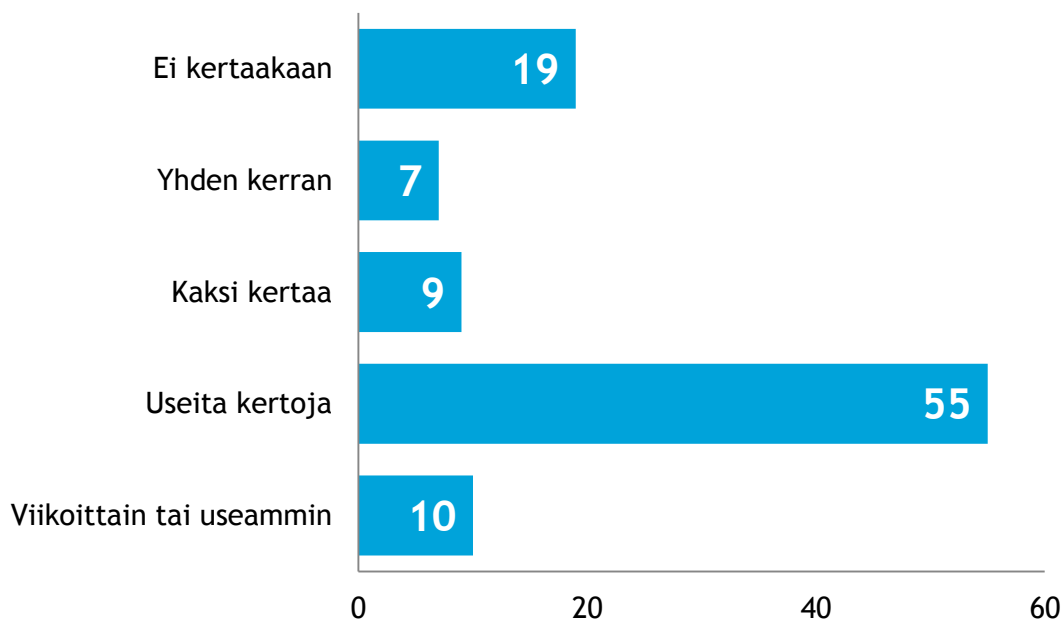
8. HÄIRITSEVÄ TAI HARHAANJOHTAVA MARKKINOINTI

Yrittäjät ovat aktiivisen markkinoinnin kohteena. Huolestuttavaa on se, että suuri osa markkinoinnista koetaan häiritseväksi ja jopa harhaanjohtavaksi. Alle viidesosa, eli vain 19 prosenttia vastaajista ilmoitti, ettei ole kuluvan vuoden aikana kertaakaan joutunut häiritsevän tai harhaanjohtavan puhelin- tai muun markkinoinnin kohteeksi. Tilanne on hieman parantunut kolmen vuoden takaiseen verrattuna, jolloin ainoastaan kuudesosa oli säästynyt harhaanjohtavalta markkinoinnilta. Myös toistuvasti häiritsevän tai harhaanjohtavan markkinoinnin kohteeksi joutuneiden yrittäjien osuus on laskenut hieman, eli kaksi prosenttiyksikköä kolmen vuoden takaisesta. Edelleen kuitenkin 55 prosenttia on joutunut häiritsevän tai harhaanjohtavan markkinoinnin kohteeksi useita kertoja vuodessa.

Viikoittain tai vielä useammin häiritsevää ja harhaanjohtavaa markkinointia on kohdannut omassa yritystoiminnassaan 10 prosenttia vastaajista. Tässä on tapahtunut hienoista kasvua edelliseen selvitykseen, joten näyttää siltä että häiritsevää tai harhaanjohtavaa markkinointia harjoittavat tahot ovat entistä aktiivisempia kohteeksi joutuneita yksinyrittäjiä kohtaan.

Häiritsevän tai totuudenvastaisen markkinoinnin yleisyys johtunee ainakin osittain siitä, että yrittäjillä ei ole suojanaan kuluttajasuojalainsäädännön kaltaista turvaa.

Kuva 19. Häiritsevän tai harhaanjohtavan markkinoinnin kohteeksi joutuminen, %

Julkaisija: Suomen Yrittäjät | Mannerheimintie 76 A, PL 999, 00101 Helsinki
puhelin 09 229 221 | toimisto@yrittajat.fi | www.yrittajat.fi